

т, к, х, заедно съ т-то, ся превръщатъ въ щ', както: могѸ мощѸ, текѸ тещѸ, верхѸ верщѸ.

По второй-а примѣръ ся скланятъ глаголи те що кончаватъ на нѸ, както: вѣнѸ, зѣвнѸ, чѣзнѸ, гѣснѸ и пр.

Спряженіе второ.

На ю второ-то лице има на *иши*, прошедше-то на *ихѣ* или *ихѣ*.

Наклоненіе изявительно.

Настояще.

Прим. първи		прим. втори.
	зрю	ѸчѸ
Ѹдин.	зриши	Ѹчиши
	зригѣ	Ѹчигѣ
	зримѣ	Ѹчимѣ
множ.	зрите	Ѹчите
	зратѣ	Ѹчатѣ

Прошедше първо определенно.

	зрѣхѣ	Ѹчихѣ
Ѹдин.	зрѣ	Ѹчи
	зрѣ, зрѣше	Ѹчи, Ѹчѣше.
	зрѣхомѣ	Ѹчихомѣ
множ.	зрѣсте	Ѹчисте
	зрѣша, зрѣхѣ	Ѹчиша, Ѹчѣхѣ